

CUCA CANALS

MORILČEVI PLIŠASTI MEDVEDKI

Pripoveduje
Reni Descartes

Slovenski prevod
EDITA FIDLER

⋮FILO & ZOFIJA⋮

Mislimo rej raziskujemo

FILO & ZOFIJA

Mislimo reje raziskujemo

Zofija Hipatija

~ 16 let ~

»Razumevanje tega,
kar nas obdaja,
je najboljša priprava
na razumevanje tistega
na drugi strani.«

Reni Descartes

~ 12 let ~
»Mislim,
torej sem.«

Karli Marx

~ 12 let ~
»Najtežji boj je tisti,
ki se mu izognemo.«

Fredi Nietzsche

~ 12 let ~
»Resnični svet
je dosti manjši
od domišljijškega.«

Sokrat mlajši

~ 11 let ~
»Vem, da nič
ne vem.«

Konfucij

~ 10 let ~
»Če želiš napovedati
prihodnost,
proučuj preteklost.«

David Hume

~ 11 let ~
»Iz vsake rešitve
vzklije novo
vprašanje.«

KAZALO

1. Najhujši dan mojega življenja	11
2. Profesor Grasset	27
3. Umor in druga presenečenja	31
4. Zofija Hipatija	37
5. Navdihujč kraj	45
6. Najzabavnejša učna ura na svetu	54
7. Filo&Zofija	60
8. Najboljši dan za umor	68
9. Novo življenje	76
10. Sežiganje knjig	89
11. Še en umor ... Do kdaj še?	100
12. Inšpektor Martin	106
13. Prizorišča zločinov	111
14. Nepričakovani obisk	124
15. Novi osumljenc	138
16. Luč na koncu tunela?	143
17. Sklepi	155
18. Sem mrtev?	167
19. Morilčeve priznanje	171
20. Naj živi filozofija	178
Epilog	188

4

ZOFIJA HIPATIJA

Histerično sem začel vptiti. In ne brez razloga. Pred sabo sem imel premikajočo se palico! Sprednji vejici je privzdignila, kot da bi imela nožici!

Takrat se je izza mojega hrbta prismejalo mlado dekle.

»Kar mirno, žival je,« je rekla in pokazala na premikajoč se palčko.

»Žival? Kakšna ... žival?« sem zajecljal, še vedno ves prestrašen.

Dekle je žužka prijelo s prsti.

»Nimaš se česa bati. Te vejice so njegove okončine. Paličnjaki, tako se namreč imenujejo, spadajo v red posnemalcev in so znani po svoji sposobnosti, da se odlično zligejo z rastlinjem okoli sebe.«

Še enkrat sem pogledal nenavadno žival. Nisem

mogel verjeti, da je palčka res živo bitje.

»Ker živijo na rastlinah in se tako skrijejo med njihove vejice, jih je s prostim očesom v naravi zelo težko opaziti.«

PAЛИЧЊАК

Osuplo sem jo poslušal. Nikoli še nisem slišal za tako čudno žival.

»Nietzschejev ljubljenček je. Nietzsche je eden izmed osirotelih fantov, ki živijo tukaj,« je rekla. »Našel ga je med sprehodom po Črnem vrhu. Ležal je na tleh, nato pa se je zganil. Zelo se je prestrašil, jasno, ampak bil je očaran. Mogoče prav zato, ker je tudi Nietzsche včasih prav tako čudaški kot ta žuželka.«

Opozoval sem, še vedno presunjen, kako je dekle odložilo žužka na mizo, kot da je to nekaj čisto normalnega.

»Profesor Grasset mi je rekел, da se boš oglasil. Me veseli, da sva se spoznala.«

Sklepal sem, da govorim z Zofijo Hipatijo. Najprej sta me presunili njena mladost in lepota. Pričakoval sem okroglo starejšo gospo, naletel pa na vitko najstnico.

»Vem, nisi pričakoval, da sem tako mlada, kaj?« je Hipatija pripomnila v smehu. »Vsakdo, ki me spozna, je enakih misli. Ampak saj sem stara že šestnajst let!«

Bila je visoka, zelenih oči in pepelnato svetlih las.

Nosila je zelo zabavna okrogla očala. Iz njenega glasu je vela toplina.

»Tudi tega, da sem tako visoka, nisi pričakoval, ne?« Spet se je zahahljala. »Da boš vedel: toliko sem zrasla, da bi bila bližje zvezdam.«

Hipatija je stopila k edinemu oknu v sprejemnici, ki je bilo obrnjeno na ulico.

»Nekega dne bom poletela in se dotaknila zvezd ...« je sanjavno zašepatala.

Nekaj trenutkov sva nepremično zrla drug v druga.

»Zelo mi je žal za tvoja starša. Oliver Grasset mi je o tebi povedal same lepe stvari.«

Zofija Hipatija je zajela zrak, kot da bo izrekla nekaj pomembnega.

»Tudi jaz nimam staršev. Moj oče je umrl zaradi srčnega napada, mamo pa sem izgubila že kmalu po rojstvu. Težko je, kajne?«

